

Сія изрѣче младъ войвода
 Свѣтлы си знамень Велку подади
 В' пѣть ся управи храбра порода
 Всякы вѣтъргно гласъ си издади :

„Божа дѣсница насъ ще води
 Турцы невѣрны да сѣкрушимы !
 Тайнѣ силж намъ ще проводи
 Храмове святы д' освободимы !“

Небо бѣ ведро, луна свѣтѣше
 Сляна звѣзда ясна зорница
 Красынъ си міру дѣнь показаваше
 Свѣтлости пълна лѣпа кралица.

Момцы изъ банище излѣзохж
 С' вѣрж юнашкж, слово вѣтъргно
 В' пѣрище мило тѣ с' управихж
 В' Старж-планинж еднозговорно !

Напрѣдъ вѣрвѣше младъ войвода
 Храбръ потомъ хоражвоносецъ
 Носѣше онъ зеленж хоражгвж
 Крѣпкъ избранъ знамяноносецъ.